

РЕШЕНИЕ

№ 2060

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **442** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на началника на група при Отдел „Пътна полиция“ /ОПП/- Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, предявена чрез юрк. А. А. против Решение № 4668 от 06.12.2022 г. по описана СРС,
НО, 135-ти състав, постановено по АНД № 20221110213209, в частта, с която е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-4332-018463/16.09.2022 г. издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което Д. Р. Й. е санкциониран с административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева на основание чл.179, ал.2, предл.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение по чл.20, ал.2 от с.з.

С касационната жалба се иска отмяната на оспорения акт, като постановен в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуални правила- отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. В жалбата се развиват подробни съображения, че съставеният акт за административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление отговарят на изискванията на закона и съдържат всички изискуеми реквизити, както и че не са

допуснати съществени нарушения на разпоредбите на ЗАНН. Правят се оплаквания от изводите в Решението постановено от СРС, като се твърди, че е допуснато съществено процесуално нарушение при постановяването му, тъй като не била съобразена разпоредбата на § 6, т.18б от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗДвП. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение, като се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В проведеното съдебно заседание по делото, касаторът не се явява, не се представлява. С молба от 07.02.2023 г. от процесуален представител юрк. А., се поддържа подадената касационна жалба по изложените в нея съображения и се иска отмяната на оспореното решение на СРС, като отново възражава срещу размерът на адвокатското възнаграждение.

Ответникът Д. Р. Й. не се явява в проведеното съдебно заседание по делото, не изпраща представител и не изразява писмено становище по касационната жалба.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна и недоказана, а оспореното решение за правилно и законосъобразно.

Административен Съд С.-град, Х. касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, е основателна.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел че на 23.08.2022 г. в [населено място], около 17:00 ч. санкционираното лице с НП- Д. Р. Й. управлявал индивидуално електрическо превозно средство /тротинетка/ по Околовръстен път в посока към[жк]в района на „К.“ и бензиностанция „О.“, като поради несъобразена скорост със състоянието на пътя /вали дъжд/ самокатастрофира на пътното платно. В АУАН бланков № 189737 от 25.08.2022 г., е описано още, че на посочените дата и място Д.Й. управлява индивидуално електрическо превозно средство, като поради несъобразена скорост със състоянието на пътя /вали дъжд/ самокатастрофира по път, на който максимално разрешената скорост на движение е над 50 км/ч. и на който липсва изградена велосипедна инфраструктура.

Актът бил съставен на основание чл.40, ал.3 от ЗАНН по публикации в медиите, като нарушенията били квалифицирани от актосъставителя по чл.20, ал.2 от ЗДвП и по чл.80а, ал.2, т.1 от ЗДвП. Въз основа на АУАН от 25.08.2022 г. е издадено оспореното пред СРС НП № 22-4332-018463/16.09.2022 г, с което при идентичност на описанието на нарушенията и правната им квалификация на Д. Й. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева на основание чл. 179, ал.2, предл.1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 20, ал.2 ЗДвП и „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл.183, ал.4, т.13 от ЗДвП за нарушение по чл.80а ал.2, т.1 от ЗДвП.

СРС е приел за безспорно установено, по делото, че на описаните в НП дата и място, Д. Й. е управлявал индивидуалното електрическо превозно средство, не са допуснати нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП, които да налагат отмяна на това основание. Изложени са подробни мотиви, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи по смисъла на чл.189, ал.1

и ал.12 ЗДвП, при спазени предвидена от закона писмена форма и срокове, с редовна процедура по връчване на АУАН и НП, при описани ясно нарушения, като нарушителят е организирал адекватно защитата си.

Съдът счел, че Д. Й. не е водач на пътно превозно средство /ППС/, поради което не е субект на задължението по чл. 20, ал 2 ЗДвП, като приема че ППС е съоръжение, придвижвано по пътя на колела и използвано за превозване на хора и/или товари и към пътните превозни средства се приравняват трамваите и самоходните машини, когато се придвижват по пътищата. Съдът намерил, че неправомерно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя за нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП.

По жалбата на Д. Й., СРС е отменил НП № 22-4332-018463/16.09.2022 г. издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което същият е санкциониран с налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл.179, ал.2, предл.1 от ЗДвП за нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП, както посоченото НП е потвърдено в частта, с която Д. Й. е санкциониран с налагане на „глоба“ в размер на 50 лева на основание чл.183, ал.4, т.13 от ЗДвП за нарушение по чл. 80а, ал. 2, т.1 от ЗДвП.

Установената от Софийски район съд фактическа обстановка се споделя напълно от настоящия съдебен състав. Така, безспорно е, че 23.08.2022 г. около 17:00 часа Д. Р. Й. управлявал индивидуално електрическо превозно средство по Околовръстен път в посока ж.к „М.“. По това време валил проливен дъжд. В близост до заведение за бързо хранене „К.“ жалбоподателят решил да предприеме маневра „изпреварване“ в лявата пътна лента и тъй като асфалтовото покритие било мокро и хлъзгаво, предната част на скутера му поднесла и той паднал на земята. В същото време управлявал скутера със скорост от около 100 км./ч., тъй като бил разстроен и ядосан на свои приятелки.

Настоящата касационна инстанция намира, че при обективно възприетата фактическа обстановка, съдът е изградил неправилни изводи за съставомерност на извършеното от Д.Й. деяние по смисъла на чл. 20, ал.2 ЗДвП с което е осъществен съставът на чл.179, ал.1, предл. 1 ЗДвП.

Разпоредбата на чл.20, ал.2 от ЗДвП урежда императивно задължение водачите на пътни превозни средства при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие, както и да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. Във второто изречение на правната норма е посочено, че водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

СРС е отменил НП по т.1 приемайки, че посоченото електрическо превозно средство – „скутер“, съответно – „тротинетка“ не представлява пътно превозно средство по смисъла на ЗДвП респ. неприложим е чл.20 ал.2 от с.з.

Тези изводи не могат да бъдат споделени и се явяват материално незаконосъобразни.

Съгласно разпоредбата на § 6. ДР на ЗДвП, „Индивидуално електрическо превозно средство“ е пътно превозно средство, оборудвано с електрически двигател/и и максимална конструктивна скорост, надвишаваща 6 km/h, без или със място за сядане с височина на точка R (референтна точка на седене), ненадвишаваща 540 mm, когато превозното средство е с не повече от две колела или с височина на точка R, ненадвишаваща 400 mm, когато превозното средство е с три или повече колела, със

собствена маса до 50 kg. Не са индивидуални електрически превозни средства инвалидните колички, обслужващи лица с увреждания. Безспорно се явява между страните, че процесното електрическо превозно средство – тротинетка е било оборудвано и задвижвано от електрически двигател предвид скоростта на движение – от 100 км/час поради което попада в обхвата на определението за моторно превозно средство, регламентирано в т.10 на § 6 от ДР на ЗДвП. Посочената разпоредба не е била съобразена от първоинстанционният съд, като същата е от ключово значение за изхода от спора.

От изявлението в декларацията от 25.08.2022 г., се установява, че санкционираното лице е развило скорост, надвишаваща 6 км/час с управляваното от него средство посочено като скутер и тротинетка. Следва да бъде отчетено, че по делото е установено, а и не е било спорно обстоятелството, че Д. Й. е управлявал индивидуално електрическо средство- така е възприето и в АУАН и НП. Правилно е становището на касатора, че индивидуално електрическо превозно средство представлява пътно превозно средство, следователно- водачите им са длъжни да приведат поведението си съобразно разпоредбата на чл.20, ал.2 ЗДвП, при придвижването си на пътя.

В този смисъл съдебното решение следва да бъде отменено в частта с която е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-4332-018463/16.09.2022 г. издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което Д. Р. Й. е санкциониран с административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева на основание чл.179, ал.2, предл.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение по чл.20, ал.2 от с.з.

Касационната инстанция съобразява, че нарушението е първо, поради което същото следва да се санкционира с наказание по чл.179, ал.2, пр.1 от ЗДвП в предвиден абсолютен размер на 200 лв., така като е сторил и административно-наказващият орган. Предвид конкретиката на настоящия казус и с оглед важността на охраняваните обществени отношения, деянието не може да се квалифицира като маловажно, не може да се приеме наличието на маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, съответно на това- нарушителят правилно е бил санкциониран.

По изложените съображения касационната жалба е основателна, а решението на Софийски районен съд следва да се отмени, и вместо него да бъде потвърдено оспореното наказателно постановление в отменената му част.

При този изход на спора и предвид разпоредбата на чл. 63д, ал. 5, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева за производството водено и пред СРС, но предвид липсата на заявено искане за присъждането им – те следва да бъдат присъдени за производството пред настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221 ал.2 и чл. 222 ал.1 от АПК, Административен Съд С.-град, Х. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4668 от 06.12.2022 г. по описана СРС, НО, 135-ти състав, постановено по АНД № 20221110213209, в частта, с която е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-4332-018463/16.09.2022 г. издадено от началник група към

СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което Д. Р. Й. е санкциониран с административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева на основание чл.179, ал.2, предл.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП.

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-4332-018463/16.09.2022 г. издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което Д. Р. Й. е санкциониран с административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева на основание чл.179, ал.2, предл.1 от Закона за движение по пътищата за нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Д. Р. Й., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], № 129, вх.Б, ет.9, ап.52 да заплати на Столична Дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лв. /осемдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:

1.

2.